

עש"ק פר' ויקרא תש"ע

דעה חכמה לנפשך

פרשת ויקרא

שיחות קודש
מאת מו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון
"יום החכמה"

שע"י ישיבת "תורת הכס" ללימוד הנגלה והנסתר
רח' אהלי יוסף 4, ירושלים עיה"ק תובב"א

**להלן רשימת שיעורי התורה
המתקיימים בבית מדרשינו במשך השבוע**

שיעורים באידיש

- ❖ שיעור בנגמרא מסכת סוכה, מפי הרב"ג המפורסם ר' יהושע כהן שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 4:00-5:00 אהה"צ.
- ❖ שיעור בשער הכוונות למהרה"ו זי"ע, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 7:00-8:30 בערב.
- ❖ שיעור בספר נתיב מצוותיך להרה"ק מקאמאראנא זי"ע ואוצרות חיים למתחילים מפי מו"ר הגה"צ ביום ג' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בשעה"כ - שבת ביום ד' בשעה 8:15 בערב.

שיעורים בלשח"ק

- ❖ שיעור בספה"ק עין חיים למתחילים, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, ביום ב' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בספה"ק שיהות הר"ן, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, וסדר התרת קללות לפי מנהג הרש"ש זי"ע, בליל שישי בשעה 8:00.
- ❖ שיהת קודש ברעווא דרעווין שלוש סעודות (מזמן צה"כ דר"ת).

ניתן לשמוע שיעורי מו"ר שליט"א ב"קול הלשון"

- ❖ **שיעורים באידיש:** טל' 03-6171086 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספה"ק אוצרות חיים - שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-37-4-3)
 - שיעור בספה"ק רהובות הנהר, נהר שלום, סידור הרש"ש - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-3)
 - שיעור בחסידות (פר' השבוע) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-4-37-3)
 - שיעור בספר נתיב מצוותיך ואוצרות חיים - שיעור מס' 5 (באמריקא ובענגלאנד: 5-4-37-3)
 - שיעור בשעה"כ שבת - שיעור מס' 6 (באמריקא ובענגלאנד: 6-4-37-3)
 - שיעור בספר אדיר במרום לרמח"ל (טל' 03-6171041) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-2)
- ❖ **שיעורים בלשח"ק:** טל' 03-6171041 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספר התניא - שיעור מספר 1-2 (באמריקא ובענגלאנד: 1-7-5-2-1)
 - שיעור בסה"ק שיהות הר"ן (ושער יהו"א) - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-7-5-2-3)
 - שיעור בסה"ק ליקוטי מוהר"ן - שיעור מס' 1-3 (באמריקא ובענגלאנד: 1-6-5-2-4)
 - שיעור בסה"ק עין חיים - שיעור מספר 1-1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-7-5-2-1)
- ❖ **שיעורים באנגלית:** טל' 03-6171002 2-4-9

כמו כן ניתן לשמוע כל השיעורים בזמן אמירתם בטל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900).

אפשר להשיג הקלטות השיעורים ממערכת קול הלשון בטל' 02-5816622.

ניתן לקבל את הקונטרס מידי שבוע בדואר אלקטרוני ע"י משלוח בקשה לכתובתנו:

tc7@neto.bezeqint.net

ויחי רצון שבכח התורה הקדושה נזכה להתדבק בו ית' כראוי
ולעשות רצונו בלבב שלם למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד
ונזכה כולנו יחד לביאת משיח צדקינו בב"א.

"יום החכמה"

מכון ת.ד. 5245 ירושלים

טל': 057-3153884 02-5389584 טלפקס:

דא"ח רעוא דרעוין פרשת ויקרא תשס"ט

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מקם קרבן לה':
(ויקרא א', א-ב)

הגבוהה ביותר שעליה נאמר לית מחשבה תפיסה ביה, הוא נקרא חושך. שהוא בחי' החושך הנעלם שבאלקות. ומצד שני ידוע שמהרח"ו, שכתביו הם בתכלית הדיוק, והוא מדבר מההתגלות הראשון בשם אור אין סוף ב"ה, וא"כ צריך להבין האם ההתגלות הראשון שה' מתגלה לנשמות ישראל הוא אא"ס ב"ה, ולמעלה מזה אין מדברים כלל, כי בעצמות לית מחשבה תפיסה ביה כלל. כי אין מדברים מצד עצמותו רק מצד מה שהשי"ת מתגלה, והוא אחד עמו בתכלית האחדות. וא"כ מדוע מהרח"ו ז"ל קרא לו אור, ובעמק המלך ובמעייני החכמה קוראים לזה חושך.

ומבאר הצמח צדק שבאמת שניהם מדברים מאותה מדרגה, אלא שמלמעלה למטה, מצד העליון השי"ת הוא אא"ס, בתכלית האור, אור יחודו ואחדותו, ההטבה השרשית שה' רוצה להטיב לנשמות ישראל שזה תכלית התכליתים, אור אין סוף ב"ה. לכן נקרא אור מצד העליון מלמעלה למטה. משא"כ מצד נשמות ישראל שעדיין לא השיגו זאת, כי הם בחי' מלמטה למעלה, והשי"ת צמצם

יש לבאר תחילה סמיכות הפסוקים דסוף חומש שמות עם תחילת חומש ויקרא. ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן (שמות מ' ל"ח).

ופרש"י הק': כתוב אחד אומר ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד - וכתוב אחד אומר (במדבר ז') ובבא משה אל אהל מועד, בא הכתוב השלישי והכריע ביניהם 'כי שכן עליו הענן', אמור מעתה, כל זמן שהיה עליו הענן לא היה יכול לבוא, נסתלק הענן נכנס ומדבר עמו.

א. הדביקות השרשי, יש בו בחי' אור ויש בו בחי' חושך

הרמ"ק מביא בשער הגוונים שכל הציורים שישנם בעולם מרמזים על ענינים גבוהים מאד. כי יש כמה מדרגות בדביקות בבורא כל עולמים, וכל ציור וגוון שבעולם מרמז על סודות אלקיים. והגוון השחור מרמז על ספירת הכתר. ומבואר בעמק המלך שהמדרגה

דלות, וכדאמרינן 'אולי יחוס עם עני ואביון'.

כי אע"פ שעיקר העבודה היא לעלות ולחזור לאא"ם ב"ה, שזה תכלית התכליתים, ומוהרנ"ת מגלה שהוא סוד שבת קודש, שהוא התגלות אא"ם ב"ה, ואעפ"כ נאמר בשבת קודש 'שבו איש תחתיו, אל יצא איש ממקומו ביום השביעי', ורביה"ק מפרש (עיין לקו"מ י"ד, ס"ט) שזוהי עיקר עבודת שבת קודש להרגיש השפלות, בחי' שבו איש תחתיו, ויש ד' מדרגות בעונה, בסוד ד' אותיות שם הוי"ה. להיות שפל מגדול ממנו ומשוה אליו, ושפל מקטן ממנו, וכן שפל ממנו בעצמו. וצריך להרגיש השפלות בתוך מדרגת אא"ם ב"ה. אף שבאא"ם אין שום מדרגות, הכל א"ם, התגלות התענוג הגדול. אעפ"כ נקודת משיח בן דוד, הוא בחי' עני ורוכב על החמור, שאפי' כשבא לאא"ם ב"ה שהוא אורו של יוסף, עכ"ז נשאר בשפלות בתכלית, ומרגיש עצמו שפל כלפי כל אחד מיישראל, וכלפי הבורא ית'. ושפל ממנו בעצמו. ומדבר לפני ה' בבחי' נוכח פני ה', כמו עני, שהוא שפל בתכלית. ואעפ"כ הוא דבוק באא"ם ב"ה. בצחצחות אלקות, ועכ"ז הוא בשפלות האמת ממש. ואז דייקא נגלה אליו עצם האור.

ג. האור והחושך שבדביקות השרשי, הוא השגת האור, והרגשת השפלות

כי עצם האור יש בו הבחנה שאפשר לקרוא לזה חושך וגם אור, כמובא

והסתיר אורו, לכן זה נקרא חושך מצד התחתון, מלמטה ולמעלה.

והוא ענין עמוק מאד. כי אפי' בבחי' האא"ם, הרי גילה רק אור א"ם ב"ה, ולא עצמותו, כי נקרא שם הוי"ה ע"ש היה הוה ויהיה, שמתחילה היה הכל אא"ם ועכשיו האציל העולמות ולעתיד יתגלה עצמות אא"ם ב"ה. ולכן עצם התגלות האור שהוא התגלות יותר מאורו שנתגלה כבר, הוא עדיין בבחי' חושך, כלפי השגת התחתון, מלמטה למעלה.

נמצא שמצדו ית' מלמעלה למטה הכל מלא אור, משא"כ מלמטה למעלה, הוא בסוד החשכות.

ב. דרגת משיח בסוד עני ורוכב על החמור, שגם כשמישיג אא"ם ב"ה הוא נשאר בתכלית השפלות

והנה עלינו להבין שאינו רק בסוד הגוונים עילאין. אלא גם בעבודת האדם. כי תכלית הבריאה הוא כי רצונו להטיב לנבראיו (כמובא בריש ע"ח), השי"ת רוצה לגלות אא"ם ב"ה בעולם. והנה אי' מהרה"ק מקאמארנא, וכן מרומז בדברי רביה"ק בלקוטי מוהר"ן, שהשי"ת ברא כל העולמות בבחי' היה הוה ויהיה, יהיה היינו שהכל יהוור לאא"ם ב"ה. ואז תחיה דביקות יתרה מלכתחילה לפני הבריאה.

והעניין, כי מלך המשיח נקרא בשם 'עני ורוכב על חמור' (זכריה ט').

ועיקר עבודת מלך המשיח הוא בבחי' קרבן עני. בבחי' דוד המלך שהוא מגלה סוד קרבן עני, בבחי' (איכה ב', י"ט) שפכי כמים לבך נוכח פני ה', כמו עני ודל ואביון, בדלי

עבודת משיח בן דוד הוא שיחזור הכל לאא"ם ב"ה, בסוד היה הוה ויהיה, לשוב לצחצחות העליונות, להכנס לתענוג אמיתי שהכל אלקותו ית"ש. וגם כשזוכים לכך, צריך לסוד הרדל"א שכולו לבנונית וכולו שחור, כי שם סוד הצחצחות שנתגלה שם שפלות אמיתית דבחי' דוד המלך, אולי יהום עם עני ואביון, ולהתפלל ולשפוך שיה כמים נוכח פני ה'. כי אפי' שהמקום הזה מתגלה בו נועם אא"ם ב"ה, שהוא סוד קרירות הנורא שמרגיש אא"ם ב"ה, הקרה הנורא השרשי. שזהו הרצון של השי"ת להטיב לנבראיו. ועכ"ז מרגיש שם בחי' עניות ודלי דלות, שפלות האמת בבחי' קרבן עני.

ה. עבודת ליל פסח מצד אחד הוא בחי' עיבור וקטנות, בחי' מנחת עני

וזו עיקר עבודת ליל פסח, שמצד אחד כולו בחי' עיבור בחי' נפש, בחי' מנחה, שהמצה היא בבחי' מנחה כמובא בראשונים. בבחי' לחמי תודה. כי צריך להכלל באור הגאולה שהוא הדביקות באא"ם ב"ה, ואעפ"כ לדבר עם השי"ת באופן של דלי דלות, ועניות ושפלות כלפי עצמו וכלפי כל אחד מישראל בשפלות אמתית. כמו דוד המלך שהיה שפל ובזוי, שזכה לסוד הדלי דלות באהבת אמת לבורא ית'.

כי רק העני זוכה לסוד החשכות דקדושה, כי מכיר בכבוד המלך באופן של אהבת אמת, ועי"ז חוזר לאא"ם ב"ה, גם כשמרגיש אא"ם ב"ה בתענוג השרשי, הוא נשאר בתכלית הדלות והשפלות.

בצמח צדק. כי כשאדם חוזר לאא"ם ב"ה צריך להיות גם דרגת החושך שהוא גודל העדר הנאצל, והרגשת שפלות עצמו, שזה בחי' החושך שבדביקות. ואעפ"כ נכלל בתענוג הנועם, התגלות אלקותו ית"ש, שהוא אור א"ם ב"ה. והדברים עמוקים מאד.

וזהו ולא יכל משה לבא אל אוהל מועד כי שכן עליו הענן, שהוא סוד החושך בחי' ענן. ולכן הוצרך לסוד ויקרא אל משה.

ד. אותיות ויקרא הם סוד היבור הקרירות דהכמה עם הלבוש דבינה

ובזה"ק מאריך בסוד אותיות ויקרא, ק"ר לשון קרירות, י"א מרמוז על עולם המלבוש, י"א אותיות פנים וי"א אותיות אהור, שהוא סוד המלבוש כנודע. בינה השרשית. והקרירות הוא אור החכמה השרשי. כי חכמה היא בחי' קרירות ובינה בחי' אש. ו' החיבור הוא מקשר הקרירות שבהכמה עם י"א שבבינה.

כי מה שלא יכל משה רבינו להכנס לאוהל מועד כי שכן עליו הענן הוא ענין עמוק מאד. שצריך שהשי"ת יתן דעת שיוכל לחבר לאא"ם ב"ה בסוד אור, ואף על פי כן יכלל שם החושך באופן שהענן בעצמו יגלה אור אין סוף ב"ה, כמו שהעולמות יהיו סוף כל סוף קישוט לגלות אור אין סוף ב"ה.

וכמו שמביא הרה"ק מקאמארנא והרה"ק מוהרנ"ת, שעיקר

ז. סוד מחלוקת רבי ורבנן אם צריכים למלוח קרבן עצים, שהוא רק ו' החיבור לחבר הדביקות והשפלות

הנה כתיב על כל קרבנך תקריב מלח, המלח בגי' ג' הויות, ומרמוז על ג' הויות שבכתר העליון, בכחי' נכח פני ה', נכ"ח בגי' מלח. ובמלח יש הריפות וחמימות, אך יש בו גם לובן, המרמוז על השפלות והאין הגמור כשדבוק באין הגמור באא"ם ב"ה, שהוא הלבנונית ומנוחה דשבת קודש. אעפ"כ שלימות הקדושה הוא השפלות, בחי' עני ואביון כלפי הבורא ית' וכלפי כל אחד מישראל, ולדבר נכח פני ה' בתכלית הביטול. וזהו סוד העצים שבכל קרבן.

והנה דעת רבינו הקדוש (מנחות כ"א ע"ב) שמה שכתוב על כל קרבנך תקריב מלח, היינו אפי' קרבן עצים, שכש אחד מקדיש עצים למזבח, גם צריכים למלוח. ובוה מתגלה שהעצים בעצמן הם התגלות החיבור ללכת מדרגא לדרגא, בהתדבקות באא"ם ב"ה.

והוא ענין הענין שבאוהל, חיבור השחרות והלבנונית. ודעת רבנן שאין מלח בקרבן עצים, כי אא"ם מחבר הכל, והוא שורש הכל. אבל דעת רבינו הקדוש שבסוד משיח בן דוד, דאע"פ שזה נקרא אא"ם ואין שום מדרגות שם, כי הוא אור פשוט, אעפ"כ בזה התענוג הפשוט דאא"ם, בעומק עמקים מתגלה שם סוד דכשהצדיק נכלל באא"ם ב"ה שהוא בחי' העצים, סוד החיבור השרשי, ו' הוא אות אמת שמא דקוב"ה, העצים מרמזים על אא"ם ב"ה,

ו. החלב והדם שבקרבן הם הדביקות והשפלות, והמתבר ביניהם הוא סוד עצי המערכה שע"ג המזבח

והרש"ב מבאר שעיקר ענין הקרבן הוא החלב והדם. ומבואר באריז"ל שהחלב הוא מצד הדוכרא, כי הלובן הוא מצד אב, והדם הוא בחי' אימא. וזהו 'אדם כי יקריב מכם קרבן לה', אדם א' דם. השי"ת נתן באדם חלב ודם, הם החסדים והגבורות שבנפש הבהמית. החלב הוא סוד הקרירות, והדם הוא סוד החמימות. ושניהם צריכין להקריב על המזבח. ובמזבח יש סוד העצים, הם סוד הו' של ויקרא, החיבור של ק"ר דחכמה וי"א דבינה, שהם סוד חלב ודם, הו' הם עצי המערכה, ו' החיבור.

כי ע"ץ בגי' ק"ם שהוא שמות 'אהו"ה אחי"ה הוי"ה אדנ"י א"ל', שמות הפדיון, חיבור כל השמות. והוא סוד הו' של ויקרא ו' חיבור שמחבר סוד חלב ודם, בחינות הקרירות והחמימות השרשי.

ואי' בזה"ק סילוקא דקרבנא עולה עד אין סוף, וכן התפילות במקום קרבן, כל תפילה עולה עד א"ם, ואפשר ע"י להביא משיח, כי בעת התפילה זוכים לדביקות ברדל"א באא"ם ב"ה, בכחי' לא ידע איש'. ולא רק להכלל בתענוג השרשי, אלא לקשר הקרירות של הדביקות עם השפלות האמת של דוד המלך, יהום עם עני ואביון, כשזוכה להתנוצצות אא"ם ב"ה שהוא בחי' שבת קודש, אזי צריכים סוד 'שבו איש תחתיו', להיות בתכלית השפלות בכל הדרגות של שפלות.

וההתכללות, שעיי"ז דבקים באור אלקי בתענוג אמיתי שהכל אלקות. בחי' שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. והצדיקים שדבקים בתענוג אמת הזה, הם שפלים בתכלית כלפי כל אחד. ובזה נתגלה אלקותו ית"ש בסוד קרבן ציבור. כי אפי' שהם ציבור, אנשים רבים, אעפ"כ הוא מציאות של אחדות. ובזה מתחבר ענין הציבור והאחדות. בחי' הדביקות והשפלות.

וזהו סוד שער הנז, בינה שמתאחדת עם חכמה, כי כשהאדם הוא בתכלית השפלות בבחי' בינה, בזה מתנוצץ עליו אור החכמה הדביקות והתענוג השרשי.

אם היה האדם זוכה להתפלל כראוי, שעיקר העבודה בתורה ותפילה הוא לחפש הדביקות באא"ם ב"ה, כמו שגילה הבעש"ט הק', כי תרי"ג מצוות הם תרי"ג פקודין שנפקד בהם האור, ותכלית כל מצוה הוא להשיג אלקותו ית"ש, ולהחזיר לאא"ם ב"ה.

והשי"ת נתן לנו שבתות וימים טובים. שבת הוא בחי' התגלות אלקות ואא"ם ב"ה. מנוחת האמת של שבת קודש. יום טוב גם בו מאיר אור האלקי, אעפ"כ הוא בחי' שפלות. וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל, דביו"ט מתגלה שכל אחד מישראל יש בו התדבקות בצדיק האמת. ולראות יופי ופאר כל אחד מישראל, שיושב בליל הסדר ואוכל מצה ושותה ד' כוסות וכו'.

ואיתא בספר יצירה 'הבן בחכמה והכם בנינה'. השבת צריך לכלול ביו"ט, ויו"ט צריך לכלול בשבת. ועבודת

אעפ"כ לדעת רבינו הקדוש צריך שם מלה, כי הקישוט אינו עולה בשם, אי אפשר לדבר מאלו המדרגות כי אע"פ שאין מדרגות באא"ם, עכ"ז יש סוד הקישוט, בחי' המלה אפי' ע"ג העצים. הגם שהכל אלקות ותענוג השרשי, עכ"ז צריך לחבר השפלות בחי' המלה, שגם בתוך הלבנונית יש המימות השפלות. הגם שכולו אור הפשוט, מ"מ יש סוד קישוט הנורא של הי"ה הו"ה ויהי"ה, ולעשות מהאור מאור, לגלות מהאא"ם את עצם אלקות, ולא רק התגלות התענוג השרשי שהכל אלקות, אלא יחד עם שפלות אמתית. שזה תכלית העבודה. לחזור לאא"ם ב"ה להתדבק בתענוג האמיתי שהכל אלקות יחד עם השפלות של דוד המלך.

ולכן כשהשי"ת שולח שפלות לאדם, והוא שבור ומונח בהושך, אומר הרה"ק מקאמארנא שבאלו הזמנים הוא קרוב מאד לדרגת משיח, שעיי' השפלות הזה יתדבק לתענוג אמת של אור אלקי, ולהשתמש עם השפלות לא למטה ח"ו, אלא להתדבק בתענוג אמיתי באלקות עיי' השפלות הזאת, ואזי יזכה להתנוצצות של שער החמישים.

ה. קרבן ציבור הוא התדבקות בשער החמישים, עיי' התאחדות הנפשות וכלליותם באהדות הפשוט הרה"ק מרוגמשוב מבאר שכל ענין של קרבן ציבור הוא בסוד שער הנז, בבחי' זה אלי ואנוהו. כי ענין קרבן ציבור יש בו סוד עמוק, שיכולים להכלל באא"ם ב"ה, כי ציבור הוא בחי' השפלות

ט. משה רבינו לא יכל להכנס לאהל מועד כי שכנ עליו הענן, רק כשנתגלה בחי' ויקרא, שהוא חיבור הדביקות והשפלות

ולכן משה רבינו לא יכל להכנס לאהל מועד כי שכנ עליו הענן, ורק ע"י ויקרא אליו, ע"י חיבור הנ"ל, כך יוכל להכנס גם כשיש ענן. כי התגלות אלקות הוא נמשך ע"י הענן שהוא שורש שני הכרובים.

כשאדם זוכה לכך, בזה מתקן הנפש, אדם כי יקריב, א'–דם, בזה מאיר התגלות אלקות בתוך בחי' הדם. שכל פגם אדה"ר בעין הדעת, הוא בחיבור של עין החיים ועין הדעת, כי ע"י אכילת עין הדעת נמשך ענין המיתה. לכן כמה שאדם זוכה לעסוק בתורה ותפילה להתדבק באא"ם ב"ה, בקישוט הנורא, בסוד דוד מלך ישראל חי וקים, בזה יזדכך הגוף, ותתבטל הקליפה. כי כל מה שעשה השי"ת קליפות הוא רק כדי שירגיש חושך, בחי' מתיקות השפלות האמת. וכשזה השפלות חוזר לאא"ם ב"ה, בסוד נוכח פני ה', בחי' מראה כהן, בזה מתבטלת ההסתרה וכל הקלי', והכל נעשה כלי להתגלות הבחינה העליונה יותר.

וזה בחי' עתידה ארץ ישראל שתתפשט לכל הארצות. שהגוים טוענים שאין א"י של ישראל, ואנו גנבים. כי באמת הצדיקים מכניעים הקליפות לגמרי לגמרי. שזהו כח צדיקי אמת יחידי הדורות, שכל עניינם הוא לגלות האמונה הק', תיקון התפילה בשלימות, פה סה, שישראל יוכלו באא"ם ב"ה בשפלות האמיתית. ואז אין שום

השבת היא בעיקר הדביקות במתיקות האמת. וכלפי בחי' השלם ישנו אי שלם, היינו שיש שמחה בהתבטלות האי שלם כלפי השלם, הוא בחי' העני ששמה כשהעשיר נותן לו ונכלל עי"ז העני בעשיר.

וליל פסח מצד אחד הוא יו"ט, מקרא קודש, ואעפ"כ לובשים בגדי לבן, חירות האמת, מנוחת האמת של הדביקות באלקות, ואעפ"כ אוכלים המרור, בחי' שפלות האמת בסוד דו"ד מלא. ועיקר עבודת פסח הוא בחצות הלילה, ענין נקודת חצות שמקשר הימין ושמאל, גם כשדבוק באא"ם בסוד בגדי לבן, יחד עם זאת הוא בשפלות האמת כדוד המלך. ולכן שורש כל הניסים הוא בחצות, כי הוא בחי' ה' דויקרא, שמחבר ק"ר וי"א, להיות דבוק באא"ם ועם זאת להיות בשפלות האמת, שהוא אור הגאולה.

כי עיקר האדם הוא מדות טובות. אם האדם עוסק בתורה ותפילה ואינו דבוק באא"ם, או שזכה לדביקות ואינו בא לשפלות אמיתי. עי"ז אחר התפילה הוא מדבר בחוצפה כלפי חבריו מחמת גאווה. אבל תכלית הכל הוא המדות הטובות, שהם נמשכים בעת התורה והתפילה, שהצדיק האמת נכלל באא"ם ב"ה, ושם זוכה לקישוט האמת, והוא בחי' 'אין' הגמור ממש, בשפלות אמיתי, כולו טוב.

והוא סוד העין שע"ג המזבח, שהוא עולה בגי' שמות הקודש, אה"ה וכו' הוא שם הדעת, בחי' ו' החיבור. לדבר לפני השי"ת כעני ואביון יחד עם הדביקות באא"ם ב"ה.

לגאולת עולם בחדש, בחי' דוד מלך ישראל, לא בסוד תשרי שהוא ע"י משיח בן יוסף שיש בו סכנה, כי הוא נקודת הרוממות לבד, ויש שם פחד שלא יהיה קטרוג. משא"כ בימי ניסן הגאולה היא בסוד דוד מלך ישראל, בחי' ימין, כי דוד בסוד נצח בימין, ויוסף בהוד בשמאל. ובחודש ניסן נתגלה כחו של דוד, לחזור לאא"ם ב"ה בסוד הקרבן ציבור, שכל ישראל הם בבחי' ציבור ואעפ"כ להדבק באחדות הפשוט, שהוא חיבור הדביקות והשפלות. שהוא אור של דוד המלך, כי דבוק באא"ם ב"ה בסוד חי' דדויד, ואעפ"כ הוא עני ורוכב על החמור. ואעפ"כ דאי' שמושיח בא ע"י עננא דשמיא אין זה סתירה לעני ורוכב על החמור, כי הוא מחבר סוד הדביקות והשפלות.

יא. המלח שממתק כל המרירות של העולם הוא הצדיק האמת

וַאִי' מהצדיקים ששני השבתות האחרונים לפני פסח, הם שני השבתות שאילו שמרו ישראל שני שבתות מיד נגאלין. ובוה נבין עצמינו ליו"ט הקדוש, שעיקר ההכנה הוא לחפש להכלל באלקותו ית"ש, לחשוב בכל עת על יחודו ואחדותו ית"ש. ואעפ"כ שנפל לבחי' מרור, מרירותא דהאי עלמא, לכן נאמר אלמלא מילחא לא יכיל למתק מרירותא דעלמא. (זהר ויחי רמ"א) כי סוד המלח ממתק את כל המרירות של עוה"ז. כי המלח יש בו לבנונית, שהוא תענוג הנורא של אלקותו ית"ש, יחד עם החמימות שהוא ענין השפלות האמיתי. והצדיק נקרא מלח, כמ"ש (במדבר י"ה, י"ט) 'ברית מלח'.

מציאות לחשכות הקליפות, רק יהיו כלים לשפלות דקדושה ומדות טובות.

י. בחודש ניסן הוא זמן מינוי המלאכים, היינו לתקן גם החיצוניות, בחי' השפלות

הנה ימים באים נאום ה', ימים הקדושים של פסח. והבעש"ט הק' היה ממנה אז את המלאכים, כי באלו הימים השי"ת ממנה את המלאכים. כי כל מלאך הוא בחי' בינה, חיצוניות ושפלות. וזוהי עבודת הנשיאים הקדושים באלו הימים, דכל נשיא הוא בחי' דוד, דכתיב (יהוקאל ל"ז, כ"ה) 'ודוד עבדי נשיא להם'. כי הנשיאות האמיתית הוא סוד תיקון המלאכים, לא רק בחי' הפנימיות והדביקות בחי' נשמות. אלא לתקן ענין המלאכים שענינם שפלות. כי כל עבודת המלאכים הוא מחמת שפלותם כלפי המאציל. ולכן יש ביניהם ידירות ואהבה הכל מחמת השפלות שלהם כלפי המאציל ואחד כלפי חברו.

וזהו סוד ניסן בגי' שם מ"ה ושם אדני', שהוא חיבור קוב"ה ושכינתיה. שהוא הדביקות באא"ם ב"ה שהוא בחי' אור, יחד עם זאת להכלל בחושך שהוא השפלות. כי בתחילה היה ב'מציאות שאינה מציאות', לכן היה נקרא אור, ועבודתו להתדבק בתענוג השרשי באלקותו ית"ש ואעפ"כ להיות בשפלות האמת.

כשאדם מקריב קרבן, או מתקשר לצדיקים שהקריבו הקרבנות בסוד הנשיאים הנכללים בקדושת דוד מלך ישראל חי וקיים. שבאלו הימים מסוגל

המסוגל לכך הוא בנין החמה שהוא חיבור יום ולילה, שהוא חיבור הדביקות והשפלות.

ירחם ה' שנזכה באלו הימים הקדושים לעבודת סמיכות גאולה לתפילה, ונזכה לשמחה אמיתית, ונזכה להקריב באמת קרבנות היחיד והציבור. כביאת גוא"צ ברחמים.

יב. דעה חכמה לנפשך

כי התגלות הראשון הוא אא"ס ב"ה, ורצון ה' שיהיה קישוט ע"י נשמות ישראל, בחי' היה הוה ויהיה. והחיבור הוא ע"י ויקרא, א' זעירא, הוא סוד דוד המלך שמלמד שגם כשאדם דבוק בתענוג האמת דאא"ס, אעפ"כ הוא בבחי' א' זעירא. להרגיש השפלות האמת כעני ואביון, בד' דרגות השפלות (כמוכא בלק"מ סי' י"ד). ולכן הזהיר השי"ת להקריב מלח על כל קרבן, כי בכל קרבן ישנם ד' יסודות, דומם צומח חי מדבר. המלח הוא בחי' דומם, השמן הוא הצומח, והחי הוא הקרבן, והמדבר הוא האדם. ומכוונים כנגד ד' עולמות אבי"ע. נמצא שהמלח הוא בחי' עשיה. וזה **דעה חכמה לנפשך**, שמתקנים בחי' נפש בחי' עולם העשיה, עבודת המלח שאפי' שהוא לבן בחי' דביקות, עכ"ז הוא בבחי' (שמואל א' יז י"ד): 'ודוד הוא הקטן, הוא ענין חריפות המלח והמימותו.

ועי"ז זוכה לאורו של משיח, בחי' **זיהיא כתר לראשך**. **נצור מצוות**

קדשך, עיקר המצוות הוא תיקון המדות הטובות, שהם נמשכים ע"י הדביקות באא"ס ב"ה. שהוא כח השחרות שבאא"ס, כי בענין אראה על הכפורת, אעפ" שעי"ז

לבן סבר רבי שצריך למלוח גם העצים, לגלות הקישוט במקום הגבוה הזה, בסוד אא"ס ב"ה שאין בו שום מדרגות, אלא שרוצה הוא ית' להתגלות בסוד הקישוט, והוא עבודה לצורך גבוה. כמ"ש הרה"ק מהר"ם גבאי, שרצון ה' שיתגלה האצילות ביתר שאת בסוד הקישוט. והוא ענין המלח, שהוא מחבר השפלות והלבנונית. ולכן נקרא הצדיק מלח שממתק כל המרירות דעלמא.

והבעל התניא מביא שעיקר תיקון הדור האחרון הוא ע"י תפילה, כמ"ש (תהלים ק"ב, י"ט): 'תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל י"ה', ולכן צריך להתדבק באא"ס ב"ה בעת התפילה יחד עם שפלות אמת, ועי"ז יתנוצץ האור דדוד המלך ע"ה. וכמה שכל אחד משתדל בזה, הרי הוא מאיר לכל העולם כולו. כי השי"ת שולח כל אחד לפי תיקונו, באיזה מקום הוא נמצא, ואעפ" שנמצא בבחי' הענין והחושך, יתאמץ לגלות שאין שום השכות כלל, כי תכלית כל הבריאה הוא לגלות אורו הפשוט בכל מקום ממש. ומי שנמצא בארץ ישראל שהוא ענין התבוננות אלקות ביהוד העליון, וזה מתפשט בכל העולם כולו, ואעפ"כ עשה השי"ת שיש מקום שמסוגל לכך, ולכן מי שזוכה להיות בארץ ישראל ובירושלים עיה"ק, בבחי' יראה שלם. בודאי צריך להכנס לעבודה זאת של דביקות באא"ס ב"ה יחד עם השפלות האמת.

והוא עיקר הסמיכות גאולה לתפילה שעי"ז לא פסיק חוכא מפומא כל היום, ע"י החיבור של הדביקות באא"ס יחד עם השפלות, כדרגת דוד המלך. ולכן הזמין

לא יכל משה להכנס, אעפ"כ נראה רק ע"י
הענן, שהוא עבודת השפלות האמת. ועי"ז
שמור שבת קדשך, להשלים היחוד
באמת.

ירחם ה' שנזכה להתדבק בצחצחות
העליונות יחד עם השפלות,
בבחינת עיניך לנכה יביטו, בביאת גואל
צדק ברחמים במהרה בימינו אמן.

